

[Dorte Bennedsen.]

des at det ikke skulle være nødvendigt at bruge erhvervslovgivningen til at klare arbejdsmarkedsforhold.

Den lukkelov, som er gældende i dag, er blevet til under en helt anden detailhandelsstruktur og forbrugersituation, end vi har i dag. Hvis man fortsat vil opretholde en restriktiv butikstidslov, således som et flertal i salen her øjensynlig vil, forudsætter det, for at loven kan fungere tilfredsstillende for alle parter, at vi har nogenlunde homogene og stabile forhold inden for detailhandelen og inden for forbrugernes kreds. En sådan stabilitet er imidlertid ikke længere til stede. Vi oplever i disse år en udvikling inden for detailhandelens struktur, der gør, at en hensigtsmæssig butikstid ikke fortsat vil være den samme for alle kategorier af butikker, og også for forbrugerne er vilkårene ændret så radikalt, at der stilles andre krav til åbningstider i dag end førhen.

Alene den lange transport mellem hjem og arbejdsplads frembyder meget store problemer for forbrugernes indkøb, hvilket meget klart fremgår af kommissionens undersøgelser. For den stadig stigende gruppe af familier, hvor begge er udeerhvervende, og for enlige selverhvervende betyder videreførelsen af en restriktiv butikstidslov, at mulighederne for at være pris- og kvalitetsbevidste i deres indkøb væsentligt vil indskrænkes. Denne gruppe er henvist til at foretage deres indkøb i arbejdstiden eller til og fra arbejde med den økonomiske fordyrelse og det besvær, dette medfører. Det er denne gruppe af borgere, som bliver sorteper, når det foreliggende forslag formentlig vedtages, og det er en gruppe, man med ganske små ændringer i forslaget havde kunnet tage hensyn til, dersom man seriøst havde villet drøfte forslaget fra kommissionens mindretal om at flytte 4 timer fra den almindelige butikstid til den supplerende og om at undlade at begrænse den supplerende butikstid til 3 dage om ugen. Men man har hverken i kommissionen eller i udvalget gået seriøst ind i en debat om disse problemer, og man kan ikke lade være med at få den tanke, at det hænger sammen med, at disse forhold er blevet drøftet i en kreds af velmenende mænd, der blot aldrig har haft problemerne på deres egen krop.

Da det foreliggende forslag ikke tager

hensyn til denne forbrugergruppes rimelige behov, kan jeg ikke medvirke til forslaget gennemførelse, men jeg vil, da lovforslaget på enkelte områder er en forbedring i forhold til den gældende lovgivning, undlade at stemme.

**Handelsministeren (Erling Jensen):**

Jeg skal ganske kort sige tak for et grundigt udvalgsarbejde. Jeg skal specielt takke hr. Jens Peter Jensen for hans særlige formuleringsevne.

Den debat, vi har i dette øjeblik, understreger, hvad jeg sagde under første behandling, at denne lovgivning er en balanceakt. Her er en række vidt forskellige interesser, der skal søges tilgodeset i samme lov. Jeg syntes, det var lykkedes lukkelovskommissionen at tilgodese dem ved at skabe en udvikling, uden at denne balance forsvandt, og jeg er blevet bekræftet i, at det lovforslag, der nu foreligger til vedtagelse, har videreført denne balanceakt, idet jeg kan konstatere, at der synes at være et klart flertal for lovforslaget med de ændringsforslag, som jeg har stillet. Derudover er der en række mindretal, der bevæger sig lige langt på begge sider af den midterlinje, der forhåbentlig bliver resultatet.

Til fru Aase Olesen blot dette, at jeg er ikke enig i, at man må opgive at administrere denne lov. Der vil altid i lovgivning, hvor overtrædelse af paragraffer er undergivet privat påtale, være tale om, at en række overtrædelser ikke bliver påtalt rent faktisk, men det, der må være afgørende, er, om der findes et lovgrundlag, der kan anvendes, hvis påtale rejses, så der kan ske en pådømmelse på et rimeligt grundlag, og det vil jeg hævde, at det gør der.

Nu har overordentlig mange henvendt sig på hver sin gruppes vegne og sagt, at denne og denne gruppe bliver dårligt behandlet. Må jeg ikke for at undgå mytedannelse have lov at sige, at lukkelovskommissionen var udtryk for en meget bred samling af interessegrupper, der satte sig sammen i fem år for at finde frem til en løsning. Jeg tror ikke, man med rimelighed kan sige, at ikke alle hovedinteressegrupper i denne sag var repræsenteret i denne kommission, og jeg tror ikke, man kan benægte, at alle, alle i denne kommission uden undtagelse gik ind for de principper, vi nu er ved at vedtage.